

[Bausgaard.]

Jeg tror, vi ved indgangen til de skatte-
drøftelser, vi skal have i det nye folketings-
år, virkelig skulle gøre os klart, hvad det
egentlig er, vi reelt mener der kan opnås
med en skattereform. Skal man føre skatte-
diskussion med udsigt til et holdbart resul-
tat, tror jeg, vi alle klarere, end det hidtil
er erkendt, må sige, at der ikke er grundlag
for nedsættelse af det samlede skatte-
omfang. En samlet lettelse af skatterne ville
efter min opfattelse forudsætte én, mindst
én, ud af tre muligheder, nemlig enten at
begrænse statens udgifter, så der ad den vej
virkelig blev skabt mulighed for en skatte-
lettelse, eller at vi følte, at det var forsvar-
ligt at slække så meget på den aktuelle
finanspolitik, at vi med et mindre kasse-
overskud turde forlade os på, at en deraf
udgået højere aktivitet ikke angreb den
økonomiske balance. Eller endelig kunne
man, hvis man fandt det forsvarligt, vælge
at gå lånevejen fremfor skattevejen. Jeg
anser ingen af disse tre veje for at være
realistisk. Vi har diskuteret udgiftsnedsæt-
telser i dette folketing så mange gange, at
det vist i fællesskab må erkendes, at hvad
der kan hentes herfra, er relativt beskedent.
Derfor skal det hentes alligevel i det om-
fang, vi finder det forsvarligt, men det er
beskedent, og opfylder ikke de forvent-
ninger, der er skabt ved diskussionen om
en skatteomlægning.

En lettelse af finanspolitikken tør jeg af
de årsager, jeg bl. a. nævnte før, stående foran
overenskomstforhandlinger og meget andet,
hvad der kan bringe øget forbrugspris ind
i dansk økonomi, slet ikke anbefale som
noget, der overhovedet egner sig til reali-
stisk overvejelse i øjeblikket. Og det gælder
for så vidt også den tredje mulighed.

Skal man derfor, som vi jo gerne vil det,
og som statsministeren også gjorde det i
sin tale, forelægge befolkningen ønsket om
en skattereform, der virkelig giver en lettelse
i den direkte personbeskatning, forudsætter
det en omlægning af andre dele af skatte-
systemet. Kunne vi nå til den erkendelse,
at det måske en af de væsentligste hindringer
er, at vi ikke nåede længere i foråret, allige-
vel ryddet af vejen. For jeg tror for mit
vedkommende, at en årsag var, at de, der
måske stærkest havde næret tillid til, at en
forøgelse af forbrugsafgifterne var det rig-

tigste skattesystem, pludselig konstaterede,
at ville man holde den sociale balance, så
man ikke igennem en omlægning rykkede
skattetrykket nedad, skulle der så store
lettelser og så store compensationer til de
laveste indkomstgrupper, at der heller ikke
blev nok tilbage til at opfylde de forvent-
ninger, der var skabt. Jeg tror derfor, vi
skal tage det udgangspunkt at erkende det,
og så vil det i øvrigt nok vise sig, at der er
muligheder for at rette så meget i det eksis-
terende skattesystem, at vi måske har
arbejdsopgaver nok og egentlig også burde
have samarbejdsgrundlag nok til at rette
disse ting uafhængigt af den politiske be-
slutning, vi i øvrigt tog vedrørende omsæt-
ningsafgiften. Jeg tror det.

Jeg skal hverken vende tilbage til øje-
blikksbestemte — sådan føler jeg det —
udtalelser om at presse det radikale venstre
— vi har den måske kætterske opfattelse,
at det bestemmer vi i øvrigt selv — eller
om, at man nok skal finde den stemme, der
mangler. Jeg synes, man skal lade det ligge
og konstatere, at hvis vi mener det alvor-
ligt, skal vi i hvert fald ikke fra starten
lægge en linje, der sigter på at udskille
nogle partier. Jeg tror, det vil være over-
ordentlig nyttigt, om man gør sig det klart
som et solidt og godt og formentlig det
eneste holdbare udgangspunkt.

Formanden: Jeg skal her afbryde for-
handlingen og udsætte mødet. Det genop-
tages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12¹⁴.

Mødet genoptaget kl. 14.

Formanden: I skrivelse af 5. d. m. med-
deler overbetjent Richardt Lykke Jørgen-
sen, at han er villig til at indtræde som
midlertidigt medlem af folketinget under
den folketingsmand Erling Olsen tilståede
orlov.

I skrivelse af 5. d. m. meddeler hjemme-
værnskonsulent Knud Damgaard, at han
er villig til at indtræde som midlertidigt
medlem af folketinget under den folke-
tingsmand Niels Matthiasen tilståede orlov.